

1896-02-28

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Athen

Omtalte personer:
Agnete Skovgaard
Ebbe Skovgaard
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 53 nr. 26

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard fortæller om Karyatiderne på Akropolis og Niels Skovgaards studier af kvindedansen i Megara.

TRANSSKRIFTION

Mappe 53-26

Athen 28-2-96

Kjære Kone!

Nu er vi snart ude af februar, ser du det. Men denne gang har jeg nok ikke passet postdage, jeg er bange der går nogle dage imellem dette og forrige, det er jeg ked af. Jeg har heller ikke fået brev i morges, for Europaposten var forsinket, så kan jeg endnu håbe på brev i aften eller i morgen tidligt. Varmen er kommen og jeg er begyndt på Akropolis om eftermiddagen og Elise kom ikke af sted, for hun tog solskinnets da det kom, det hun har ventet på så længe. Nu skal da rejsen gå for sig på søndag uigenkaldeligt. Her der så dejligt så nu jeg er på Akropolis om eftermiddagen, og i den anledning får færre vaser på papiret, føler jeg mit hjerte ganske opsplittet, her er sådanne dejligheder, så jeg er ganske opfyldt af at samle ind. I dag har jeg (sikkerlig fordi det er solskin) så levende husket på vor forhave med solen brændende ned i det fugtige sorte muld overplettet med friske forårsblomster, duften, bierne og jer i det alt sammen. Sådan er det, jeg længes efter Eder, og jeg er smækfuld af alt her, og synes det kniber med at få nok ud af den korte tid jeg er her. Endnu har jeg jo knap begyndt at male med olie og jeg skulde jo gerne have to billeder færdige i al fald. Og jeg skulde jo til Ægina,

-2-

og i påsken til Megara, og så en god tur til Polypones. I Madsens brev glemte jeg at fortælle om Nielses billeder. Det er morsomt at se pladsen i Megara befolkes mere og mere med dansende og tilskuere. Foruden den store dans, store [?] og enklere, det han vil male hjemme, gentager han hermed tempurafarver, det mindre billede som vi kender. Selve det har han gjort lidt ved men ellers opgivet, og jeg tror godt han når videre med de andre farver, de ejner sig til at rode og pille med, figur for figur, og det er det gode ved det at det er en fornøjelse at lægge næsten til hver figur. Han har også et yndigt morgen billede fra Naxos, hvor han selv sidder i forgrunden på taget af et hus og maler, og Ingeborg står ved siden, det er det hvor de spidse bjærgtoppe titter over de runde banker i mellemgrunden. Å kan du ikke gå til Madsen en af dagene og bede ham give mig oplysning (helst skriftlig) om hvad der er at se i Wien og

Budapest, for det kan være vi kommer den vej hjem, og bliver 1 dag hvert sted i al fald i Wien, og så var det rart at vide hvordan

|Jeg skal fra Niels og Ingeborg sende hilsen til Rosenvænget og til Øen så mange som til en dages tid!!!!|

-3-

man på bedste måde bruger den dag. På Akropolis er det Karyatidehalden midt for fra omtrent, med så sol kommer temmelig sidelæns og modelerer formerne som med skygge og lys. Der er temmelig megen forandring i belysningen i den tid jeg sidder der, først er temmelig dybere og nærmest hvidere i siden kommer der brederes skygger og lysende rødere samtidig med at luften bliver lysere, men dejligt er der hele tiden. Nu Ebbe er atter lidt hæs med feber, det var en streng nat for Ingeborg, vi troede først at det måtte være tænderne, for han puttede fingrene så meget i munden, men jordemoderen siger, at det kommer af feberen den er for resten slet ikke høj og nu har han det godt og fået en flaske som smager. Udenfor vores dagligstuevinduer har vi ovenover husene på den anden side gaden Lykabittas Top med den lille kirke eller hvad det er øverst, så hvid mod luften. Der op ad var Ingeborg en god tur 2 dage før Ebbe kom til verden, det havde du ikke vovet, havde du vidst dagen han skulle komme. Uh nu må jeg på Akropolis, skønt jeg knap har fordøjet frokosten

-4-

sådan dejlig blomkål der ikke var kogt for meget, men klokken er mange - aften - så nu kom postbudet med brev til Dig, et tæt firesiders fornøjeligt skønt. J.T var såret den ene gang efter den anden. Jo jeg synes virkelig du er flink til at skrive. Fra mig kommer der vist en mere ensformig tid nu, så det en tid bliver ved brevkort. Næ, er Fritz Trier død, og jeg har i denne tid af og til tænkt på, at det var så kedeligt man kunde ikke besøge ham uden at han kritiserede menighedsrådet. Nu har han da fred med det. Skulde et brev, hvor forespørgsel om Thorvaldsens fødselsdag, være gået tabt. Har du fået brevet med indhold fra Napoli? Har du fået brev om turen gennem Syditalien? Sørejsen? Det var kedeligt jeg glemte Ingrid's fødselsdag. Tak Niels for kraft til [?]og så alle mine bette børn kan I nok være søde og gode og ikke balstyrige, husk på det! Det var pænt af Fru Madsen. Her lægger jeg et begyndt brev til Madsen, nu kan de beholde det, jeg skrev det af til ham.

Og hils så P.M.S., pigerne, Caroline og alle vore børn, ikke sandt alle sammen, de bliver dejligt at ses igen.

I aften er der måneformørkelse. Nu længes jeg sommetider meget. Lev vel konelil

Din Mand.

Attus 28-2-96 Kyøen Kone. 'Nu er vi snart ude af
Februar, og du det. Men denne gang har jeg nok ikke pas-
set posttiden, jeg er borte de gæ 4 dage mellem dette og
forrige, det er jeg ked af. Jeg har heller ikke fået brev imorges,
for Eurapaposten var forsinket, så kan jeg endnu ikke
på brev næsten eller imorges tidligt. Varmen er kom-
men, og jeg er begyndt på Akropolis om eftermiddagen,
og Elise kom ikke afsted, for hun tog solskjerm,
da det kan, det hun har ventet på så længe. Nu skal du
næsten gå for sig på søndag, ugentligt. Her er så dygt,
så nu jeg er på Akropolis om eftermiddagen, og du an-
ledning får gøre vaser på papir, føler jeg mig tyv-
te ganske optaget, der er sådanne dygtigheder, så
jeg er ganske opfyldt af at samle ind. I dag har
jeg (sikke lidt fordi det er solen) så levende husket på
vor forhave med solen brændende ned i det frugte sorte
muld overplantet med friske forårsblomster, duften,
bierne og Jr. i det alt sammen. Siden er det, jeg
længes efter Ede, og jeg er smukt fuld af alt her,
og synes det kniber med at få nok ud af den korte
tid jeg er her. Endnu har jeg jo knap begyndt at ma-
le med olie og jeg skulde jo gerne have to eller
tre billeder i alt fald. Og jeg skulde jo til Ogi na,

g. i jorden til Nigara, og som god ter i Nigara.
i Nigaraens lue glimte sig at fortælle om Nigara
Billedet. Det er nok nok at se pladsen i Me-
gare Befolkning med g. mere med senere af til-
stue. Fonden den store dens, store figurer og
enklere, det kan vil med figurerne, gentagne-
ter med tempraformer det mindre Billedet, som
vi. Kinder. Selvfølgelig det kan gjøres godt med min
ellus oplyst, og sig temprer at kan vil trokeme
de andre former, de giver sig til at side en pille
med, hvor for figurer, og det er det gode ved det at
det er en forjættelse at lægge mænte til den lille
figurer. Men kan også at godstige nogen bilde for
hæve, hvor kan selv side i forjættelse på tægt af et
hus og mæte, og Nigara står ved siden, det er
det hvor de gamle figurerne tiller om de runde
bænk i mællingrunden. I kan de ikke gå til Nigara
den er af Nigara og bide kan give mig oplysning
(helt skæftede) om hvad det er at se i Wien og
Bade Vort, for det kan være i kommer den vil
figurer, og bliver i dag kort stød i alt fald i
Wien, og de var det at det var at bide horden
og det kan Nigara og Nigara om det bilde til Rosenkrantz og de se mange om til de 4 dage til!!!

men på bedste måde bruge den dag. Det blev
pæls i det kongelige holden midt for på mænt,
med de del som kommer temmelig skæftede
og endelvis former form med skæg og teg. Der
er temmelig nogen forandring i helheds- og den
det sig side den, først i h. mælle skæg og mæ-
most hvide, siden kommer de bide skæg,
og tegner ordene samtidig med at h. mælle skæg
tegner, men skæftede i det hele bide. Den Elke i
detter bide mænt med skæg, det var en forjættelse
for Nigara, is. trods først det mænt som bide mænt,
for kan pæntde forjættelse de mænt i mænt, men
Jordmænter siger, at det kommer af bide mænt. I
er for mænt, det er det sig og m. kan kan som godstige
fæst en flade som mænt. Derfor var skæftede
under kan vi omme hvide på den anden side
gaden dykabetas ton med den lille kiste eller
hvid det er mænt, som hvide med h. mælle. Der
er ad var Nigara og god ter 2 dage for Elke
kom til bide, det hvide de. H. mælle vort, hvide de
vort Nigara kan hvide komme. De, m. mænt på
Nigara, det sig kan, kan forjættelse forjættelse, og
sig det kan Nigara og Nigara om det bilde til Rosenkrantz og de se mange om til de 4 dage til!!!

siden dig blombæl der ikke var købt for meget,
men klappen & mange. - Aften - så nu kom postbuddet med
brev til dig, et tæt frorders forjættigt, skort L.T. var
samt den ene gang efter den anden. Jo jeg synes virke-
lig du er flink til at skrive. For mig kommer der vist
en mere enofarmig tid nu så det en tid bliver ved breve
kont. No! er Fritz Trier død, og jeg har i denne tid af
og til tænkt på, at det var så kedeligt man kunde ikke
besøge ham uden at han kontrollerede menighedsrådet.
Nu har han da fred med det. Skulde et brev, hørt forsvaret
en Thoraldsens fødselsdag, være gået tabt. Har du fået
brevet med indhold "Kapitol" har du fået brev om turen
gennem Syditalien? Siger du? Det var kedeligt jeg glæmte
Ingrides fødselsdag. Tak Mils for kraft til os og så alle
mine lilla børn kan i nok være søde og gode og ikke
baldtræ, husk på det! - Det var pænt af fru Madsen.
Her lægger jeg et begyndt brev til Madsen, nu
kan du beholde det, jeg skrev det om til ham.
Og hils så M.L., Rigmor, Caroline, og alle vore børn,
ikke sandt alle sammen, det bliver dejligt at ses igen.
I aften & de mangeformige. Nu lægger jeg somme-
tider meget. Liv vel Kameli. I sin